

14) B. I. 5. Udvalget har fra Finantsministeren modtaget Forslag til inden Linten at tilføie en Bemyndigelse til at eftergive Pastor Moe en Restgjæld af 465 Rd. Det oplyses, at Pastor Moe i sin Tid blev idømt en Erstatning af 715 Rd. for Skade, der var tilføiet den Staten dengang tilhørende Bestoft Plantage ved Afbrænding af Lyng, der, medens Præsten ved Embedsforretninger var forhindret fra selv at have Tilsyn med Arbeidet, med Anvendelsen af de almindelige Forsigtighedsregler blev udført af hans Folk. Eftergivelsen af Restbeløbet af denne Gjæld begrundes nærmere ved Oplysninger om Vedkommendes økonomiske Forhold.

Dette Forslag tiltrædes af Udvalget.

15) B. I. 4. b. Udvalget har fra Justitsministeren modtaget Forslag om at forhøje det rentefrie Udlaan til Sindsfygeanstalten for Nørrejylland med 225 Rd. til Anskaffelsen af nogle Vandkar af Jern. Dette tiltrædes.

16) B. I. 4. b. og c. Udvalget troer at have bemærket en mindre forklarlig Uoverensstemmelse mellem de Priser, der ved de to Sindsfygeanstalter ere beregnede for enkelte Anskaffelser, men anseer det for tilstrækkeligt at henlede Statsrevisionens Opmærksomhed herpaa.

17) Udvalget har fra Indenrigsministeren modtaget følgende Skrivelse:

„I Anledning af gjentagne Andragender om Understøttelse til et Bro- og Havneanlæg ved Fisserleiet Hundested foranledigede Ministeriet i 1862 i Betragtning af den store Betydning, som et saadant Anlæg vilde have saavel for det nævnte Fisserleie som for de nærliggende Fisserleier Kithavn og Liseleie, hvorfra der drives et betydeligt Fiskeri med 37 der hjemmehørende større og mindre Fisserbaade, at Vandbygningsdirecteuren nærmere undersøgte Forholdene og udarbejdede en Plan til Udførelsen af Anlægget. Da et fuldstændigt Havneanlæg herefter, uagtet de locale Forhold ikke frembøde særlige Vanskeligheder, vilde komme til at koste c. 22,000 Rd., som det vilde være fuldstændig umuligt for Beboerne at tilvejebringe, lod Ministeriet dem tilkjendegive, at man ikke kunde yde Bidrag til et saa betydeligt Foretagende, og at man kun kunde komme dem til Hjælp til et Anlæg, som, ved Siden af at være til virkelig Nytte, i det Væsentlige kunde gennemføres ved deres egne Kræfter. I Genhold hertil meddelte Beboerne, at de agtede at indskrænke Anlægget til Bygningen af en enkelt Molo, hvorved vilde opnaaes en mod nordvestlige Vinde beskyttet Eiggeplads for Baadene med en Dybde af 5 à 9 Fod Vand, hvilket, maatte ansees alt at være en stor Fordeel. Dette antoges at kunne udføres for 6,000 Rd., som agtedes tilvejebragte deels ved Optagelse af Laan deels ved en Afgift, som Beboerne i dette Diemed havde forenet sig om at svare af Sildefiskeriet, og som for Tidsrummet 1864—68 har udgjort 300 Rd. Egeledes havde Beboerne erklæret sig villige til fremdeles at yde Arbeide in natura til Anlægets Fremme. Da Beboerne saaledes viste sig bestemte paa at gjøre forholdsvis betydelige Opoffrelser, og da det af dem paatænkte Anlæg, om det end ikke kunde stilles ved Siden af det omtalte fuldstændige Havneanlæg, maatte antages at ville være meget gavnligt, troede Ministeriet, at der var Anledning til at tilstaae Beboerne det af dem ansøgte Laan af 1,000 Rd. af Statskassen og efter derom fremsat Forslag blev Beløbet bevilget ved Finantsloven 1867—68 Cap. I. § 3. For dette Laan have Beboerne ved den af dem udstedte Obligation givet Statskassen, 1ste Prioritets Panteret i de dem tilhørende Baade og Fiskeredskaber og forpligtet dem til at forrente og afdrage Beløbet med 5 pCt. aarlig saaledes, at der af den til enhver Tid skyldige Capital beregnes 4 pCt. Rente, medens Resten betragtes som